

[Start](#) / [Dokument & lagar](#) /

Förordning (2003:1178) om överlämnande till Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

Förordning (2003:1178) om överlämnande till Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

t.o.m. SFS 2017:145

SFS nr: 2003:1178

Departement/myndighet: Justitiedepartementet BIRS

Utfärdad: 2003-12-18

Ändrad: t.o.m. SFS 2017:145

Ändringsregister: [SFSR \(Regeringskansliet\)](#)

Källa: [Fulltext \(Regeringskansliet\)](#)

Innehåll:

- [Övergångsbestämmelser](#)

Allmänna bestämmelser

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser för genomförande av rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, ändrat genom rådets rambeslut 2009/299/RIF.

Bestämmelser om överlämnande från Sverige finns i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder och i förordningen (2003:1179) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder. Förordning (2013:842).

2 § De begrepp som används i denna förordning har samma betydelse som i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

Med en svensk arresteringsorder avses en sådan arresteringsorder som anges i 1 kap. 3 § samma lag och som utfärdas av en svensk åklagare. Riksåklagaren bestämmer vilka åklagare som är behöriga att utfärda en svensk arresteringsorder. Förordning (2016:1142).

Utfärdande av en svensk arresteringsorder

Arresteringsorder för lagföring

3 § En svensk arresteringsorder för lagföring får utfärdas för brott för vilket den eftersökte är häktad på sannolika skäl misstänkt för brottet och för vilket det är föreskrivet fängelse i ett år eller mer. För en gärning som legat till grund för ett beslut om övervakningsåtgärder som följs upp i en annan medlemsstat i Europeiska unionen får en arresteringsorder utfärdas även om det för gärningen inte är föreskrivet fängelse i ett år eller mer.

En arresteringsorder som utfärdas för brott som avses i första stycket får uppta också andra brott som den eftersökte misstänks för (accessoriskt överlämnande). Förordning (2016:1142).

Arresteringsorder för verkställighet av en frihetsberövande påföljd

4 § En svensk arresteringsorder för verkställighet av en frihetsberövande påföljd utfärdas på begäran av

- Kriminalvården för verkställighet av fängelse,
- Socialstyrelsen för verkställighet av rättspsykiatrisk vård, och
- Statens institutionsstyrelse för verkställighet av sluten ungdomsvård.

En arresteringsorder får utfärdas för en dom som har fått laga kraft, om en frihetsberövande påföljd i minst fyra månader eller utan tidsbegränsning har dömts ut.

En arresteringsorder som utfärdas för en dom som avses i andra stycket får uppta också andra domar som gäller den eftersökte och som har fått laga kraft, om domstolen där har dömt till en frihetsberövande påföljd (accessoriskt överlämnande). Förordning (2016:1142).

Proportionalitet

5 § En svensk arresteringsorder får utfärdas endast om det med beaktande av det men för den enskilde samt den tidsutdräkt och de kostnader som kan antas uppkomma i ärendet framstår som motiverat med hänsyn till brottets art och svårhetsgrad samt övriga omständigheter.

Om den eftersökte är under arton år, får en arresteringsorder utfärdas endast om det är fråga om allvarlig brottslighet eller den unge har stark anknytning till Sverige eller det i övrigt finns särskilda skäl för att begära överlämnande till Sverige.

Arresteringsorderns utformning

6 § En svensk arresteringsorder skall vara upprättad i enlighet med det formulär som avses i 1 kap. 4 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

Det skall framgå av arresteringsordern om den avser även accessoriskt överlämnande. I så fall skall det också framgå om den eftersökte är häktad för brottet, liksom den utdömda påföljden eller straffskalan för brottet.

Översändande och förvaring

7 § En svensk arresteringsorder får registreras i Schengens informationssystem (SIS) eller i ett annat system för eftersökning av personer som är misstänkta för brott. Registreringen ska utföras av Polismyndigheten, som också ska förvara arresteringsordern.

Om det är känt i vilken annan medlemsstat den eftersökte uppehåller sig, får arresteringsordern sändas direkt till den verkställande myndigheten i den staten. Åklagaren ansvarar då för åtgärder enligt 11 §. En kopia av arresteringsordern ska sändas till Polismyndigheten. Förordning (2016:1142).

Återkallelse

8 § När det inte längre finns skäl att begära den eftersökte överlämnad, ska arresteringsordern återkallas. Den verkställande myndigheten i den andra medlemsstaten och Polismyndigheten ska omedelbart underrättas om återkallelsen. Förordning (2016:1142).

Förfarandet sedan den eftersökte anträffats

Information vid anträffande

9 § När åklagaren får information om att den eftersökte har anträffats, ska åklagaren omedelbart vidarebefordra informationen till Polismyndigheten, om den inte redan har fått informationen.

Om en annan myndighet än Åklagarmyndigheten får information om att den eftersökte har anträffats, ska den myndigheten omedelbart vidarebefordra informationen till åklagaren. Förordning (2016:1142).

Förhållandet till utlämning

10 § Om den andra medlemsstaten meddelar att ett utlämningsförfarande ska tillämpas, ska förordningen (1982:306) med vissa bestämmelser om utlämning för brott tillämpas i stället för denna förordning. Åklagaren ska omedelbart överlämna ärendet till den myndighet som, enligt samma förordning, är behörig att göra framställningar om utlämning till den andra medlemsstaten.

I fall som avses i första stycket behöver någon ny framställning inte göras, om den andra staten godtar arresteringsordern som en framställning om utlämning. Förordning (2016:1142).

Översättning och översändande